

ຕລສົມື ໂໂ ປນ ສມເຢ “ໂຄສກເສດຖະກິດ ກາງກຸດເສດຖະກິດ ປາວົກສເດຖະກິດ ໄກສມພິບໍ ຕໂຍ ເສດຖະກິໂນ ໂທນຸດ ພ

ก็ ในสมัย นั้นแล ว. เศรษฐี ท. สาม คือ ว. เศรษฐี ชื่อ ว่า ใจสัก ว. เศรษฐี ชื่อ ว่า กุก กุน ว. เศรษฐี ชื่อ ว่า ป่าวาริกะ ย่อมมี ในพระนครชื่อ
ว่า โภสัมพิฯ

(อ. เครื่องชุด ท.) เหล่านั้น ครั้นเมื่อดีก็เป็นที่น้อมเข้าไปใกล้ซึ่งการผน เข้าไปตั้งใกล้แล้ว เห็นแล้ว ซึ่งดับส ท. ผู้ร้ายห้า เป็นประมาณ ผู้มา จากป่าทิมพานต์ แล้วจึงเที่ยวไปอยู่ เพื่อภิกษา ในพระนคร เลื่อมใสแล้ว (ยังดับส ท. เหล่านั้น) ให้ นั่งแล้ว ให้คนแล้ว รับแล้ว ซึ่งปฏิญาณ (ยังดับส ท.) ให้อยู่แล้ว ในลำนัก ของตน สิ่งเดือน ท. สี (ยังดับส ท.) ให้รู้ เคพะแล้ว เพื่อต้องการแก่การมา (ในสมัยแห่งภูมิภาค) อันฝันย้อมแล้ว อีก ส่งไปแล้ว ๆ

ຕາປສາປີ ຕໂຕ ປກ່ຽຍ ອກູລ ມາເສ ໜິວນຸ່າ ວິຕົວາ ຈຕູຕາໄຣ ມາເສ ເຕັ້ນ ສນຸຕິເກ ວັນທີ ၁

แม้ ๐. ดาบล ท. ออยู่แล้ว ในป่าหิมพานต์ สิ่นเดือน ท. แปด ย่อมอยู่ ในลำนัก (ของเครปชี ท.) เหล่านั้น สิ่นเดือน ท. สิ่งเดิม (แต่กาก) นั้น ๆ

ເຕີ ອປຣກາເດ ທີມວະນຕີໂຕ ວັດທະນາ ວິຊາ ວິຊາ ເກຳ ມານີໂຄຮ່ວ້າ ທີສຸວາ ຕສສ ມ່ເລ ນິລືທີ່ສູ ແລ້ວ

ในกาลอันเป็นส่วนอื่นอีก (อ. ดาบส ท.) เหล่านั้น มาอยู่ จากป่าหิมพานต์ เก็บแล้ว ซึ่งต้นไทรใหญ่ ต้นหนึ่ง ในเดนแห่งป่า นั่งแล้ว ท็อกน (แห่งต้นไทรใหญ่) นั่น ๆ

ເຕສູ ເຊັ່ນຈາກຕາປາໂລ ຈິນທະລີ “ອິມສ໌ມື້ ຈຸກເຂົ້າ ອົບວັດທະ ເຫວັດ ນ ໂອຮມທິກາ ກວິລຸສົຕິ, ມເສກຸເຂົ້າເວັດຖຸ ເຫວາະເນ ກວິຕພົໍ; ສາງ ວັດສັກ, ສາຍໍ ອິສີຄະແສ ປານີຢ່ ທເຫຍຢາຕີ ບ

อ. - (ในดับล ท.) เหล่านั้นหนา - ดาบสัมผัสริบุที่สุด คิดแล้ว ว่า “อ. เทวดา ผู้อยู่ทับแล้ว ในตันไม้ นี้ เป็นเทวดาผู้ตា ต้อย จ้าเป็น หมายได, อันเทวดาผู้พระราชา ผู้มีศักดิ์ใหญ่นั่นเทียบ พึงมี (ในตันไม้) นี้, ถ้าว่า (อ. เทวดาผู้พระราชา) นี้ พึง ให้ ซึ่งน้ำอันบุคคลพึงดีม แก่หมู่แห่งภาษาชีไซร์, (อ. การให้นั้น) (ของเทวดาผู้พระราชา) เป็นทานดีท่อน พึงเป็น” ดังนี้ ฯ

ໄສ ປະນິຍໍ ອາກສີ ၅

(อ. เทวดาผู้พระราชา) นั้น ได้ให้แล้ว ซึ่งนำอันบุคคลพึงดีม ฯ

ຕາປໂລ ນຫາໂນທກ ຈິນເຕລີ ໃ

อ. ดาบล คิดแล้ว ซึ่งน้ำเป็นเครื่องอาบ ๆ

ຕມປີ ອທລີ ໧

(อ. เทว達ผู้พระราชา) ได้ให้แล้ว (ซึ่งน้ำเป็นเครื่องอาบ) เมน้ำ ฯ

๗๗ โภชน์ จินุเตสิ ฯ

ในลำดับนั้น (อ. ดาบล) คิดแล้ว ซึ่งโภชนะ ฯ

๘๘ อทาลี ฯ

(อ. เทว達ผู้พระราชา) ได้ให้แล้ว (ซึ่งโภชนะ) เมน้ำ ฯ

อตสาล ส เอตทาโลส “อย่าง เทวราช อมฤทธิ จินติจินติ สมพุ่ม เทศ, อโห วต น ปลุสเสยามาติ ฯ

ครั้นนั้น (อ. ความคิด) นั่น ว่า “อ. เทว達ผู้พระราชา นี้ ย้อมให้ (ซึ่งวัตถุ) ทั้งปวง อันอันเรา ท. ทั้งคิดแล้วทั้งคิดแล้ว, ไอ หน่อ (อ. เราก.) พึงเห็น (ซึ่งเทว達ผู้พระราชา) นั้น” ดังนี้ ได้มีแล้ว (แก่ดาบล) นั่น ฯ

๙๙ รุกขกุหลง ปทาเลตุว่า อตตาน ทสุเตสิ ฯ

(อ. เทว達ผู้พระราชา) นั้น ชำเรกแล้ว ซึ่งลำต้นแห่งต้นไม้ แสดงแล้ว ซึ่งต้น ฯ

๑๐ น “เทวราช มหตี เต สมปตุติ, กินนุ โข กตุว่า อย่าง ลทุธารติ ปุจฉีสุ ฯ

ครั้นนั้น (อ. ดาบล ท.) สามแล้ว (ซึ่งเทว達ผู้พระราชา) นั่น ว่า “ดูก่อนเทว達ผู้พระราชา อ. สมปติ ของท่าน ใหญ่, (อ. สมปติ) นี้ (อันท่าน) ได้แล้ว เพราะกระทำ (ซึ่งกรรม) อะไรมโนแล” ดังนี้ ฯ

“มา ปุจฉณ อยุญาติ ฯ

(อ. เทว達ผู้พระราชา กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ท. (อ. ท่าน ท.) ขอจงอย่าถ้าม” ดังนี้ ฯ

“อาจิกุข เทวราชติ ฯ

(อ. ดาบล ท. กล่าวแล้ว) ว่า “ดูก่อนเทว達ผู้พระราชา (อ. ท่าน) จงบอก” ดังนี้ ฯ

๑๐ อตตนา กตกมุสส ปริตรุตกตตา ลซุชมาโน กเตตุ น วิสหติ, เตหิ ปุนปุน นิบปีพิยมาโน ปน “เตนหิ สุณา ถารติ วตุว่า กเตสิ ฯ

(อ. เทว達ผู้พระราชา) นั่น ละอายอยู่ เพราะความที่แห่งกรรมอันตนกระทำแล้ว เป็นกรรมนิดหน่อย ย้อมไม่อาจ เพื่ออัน กล่าว, แต่ว่า (อ. เทว達ผู้พระราชา) ผู้ (อันดาบล ท.) เหล่านั้น บีบคั้นอยู่ ปอย ๆ กล่าวแล้ว ว่า “ถ้าอย่างนั้น (อ. ท่าน ท.) จงฟัง” ดังนี้ บอกแล้ว ฯ

(P43) ๑๑ กิร เอโก ทุคตมณส์ หุตุว่า ภตี ปริยेसโนโต อนาคตบินุติกสส สนติเก ภติกมุ่ง ลภิตุว่า ต นิส สาย ชีวิต ภปเปลิ ฯ

ได้ยินว่า (อ. เทว達ผู้พระราชา) นั่น เป็นมนุษย์ผู้ถูกลักพาตี คนหนึ่ง เป็น แสงหาอยู่ ซึ่งการรับจ้าง ได้แล้ว ซึ่งกรรม คือการรับจ้าง ในสำนัก ของเศรษฐี ข้อว่าอนาคตบินุติก อาศัยแล้ว (ซึ่งกรรมคือการรับจ้าง) นั่น สำเร็จแล้ว ซึ่งชีวิต ฯ

ອະເກສົມ ອຸປະສົດທິວເສ ສມປຕູເ, ອາຄີປິນທິກ ວິຫາຣໂຕ ອາຄນຸ້າ ປຸຈັດ “ຕສສ ກັຕິກສສ ອຸ່ນ ອຸປະສົດທິວສກາໄວ ແກ່ນລື ກົດົຕິ”

ດຽວນັ້ນ ດຽວເນື່ອວັນເປັນທີ່ຮັກໜ້າຊື່ອຸປະສົດ ວັນທີໆ ດຶງພວມແລ້ວ, ອ. ເຄຣະຈູ້ຂໍ້ວ່າອານາຄບິຜທິກ ມາແລ້ວ ຈາກວິຫາຣ ດາມ ແລ້ວ ວ່າ “ໃນວັນນີ້ ອ. ດວມເປັນແທ່ງວັນເປັນທີ່ຮັກໜ້າຊື່ອຸປະສົດ ອັນໄຄຣ ຖອກແລ້ວ (ແກ່ບຸຮຸ່ງ) ຜູ້ກະທຳທີ່ການຮັບຈຳນັ້ນ ທີ່ວົງ” ດັ່ງນີ້

“ນ ກົດົຕິ ສາມືຕິ”

(ອ. ຊນ ທ. ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ (ອ. ດວມເປັນແທ່ງວັນເປັນທີ່ຮັກໜ້າຊື່ອຸປະສົດ ອັນໄຄຣ ພົມບອກແລ້ວ” ດັ່ງນີ້

“ເຕັກສົສ ສາຍມາລີ ປຈາຕິ”

(ອ. ເຄຣະຈູ້ຂໍ້ວ່າອານາຄບິຜທິກ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ດ້າວຢ່າງນັ້ນ (ອ. ທ່ານ ທ.) ຈະຫຼຸດ ຈຶ່ງອາຫາຮອັນບຸດຄລິຟິກິນໃນເວລາເຢັນ (ແກ່ບຸຮຸ່ງ) ຜູ້ກະທຳທີ່ການຮັບຈຳນັ້ນ” ດັ່ງນີ້

“ອັດສູລ ປຕຸໂຄທ໌ ປລິສູ”

ດຽວນັ້ນ (ອ. ຊນ ທ.) ຫຼຸງແລ້ວ ຈຶ່ງຂ້າວສຸກແທ່ງຂ້າວສາຮອັນມືແລ່ງທີ່ເປັນປະມານ (ແກ່ບຸຮຸ່ງ) ຜູ້ກະທຳທີ່ການຮັບຈຳນັ້ນ

ໂສ ຕໍ່ທີ່ລົມ ອຣັບເມ ກມ່ນ ກຕູວາ ສາຍ ອາຄນຸ້າ, ກາຕູເຕ ວຸກເມືອຕູວາ ທີ່ທຸນ, “ຈາໂຕສົມືຕິ ສຫລາ ອກຸບຸ້ຫືຕູວາ ອຸ່ນເລຸສ ທິວເສສ ອົມສົມ ເຄເທ ‘ກາດົ່ມ ເທົ ລູປ່ ເທົ ພຸດຸ້້ນ ເທົ ມາໂກລາຫລໍ ໂທິ, ອຸ່ນ ສຸພເ ນິລຸສຖາ ນິປ່ອງ້ສູ, ມຍ່ທມເວກສົສ ອາຫາຮໍ ວຸກແຍ້ລູ: ກິນຸ ໂອ ເອຕນຸຕິ ຈິນເຕູວາ ປຸຈັດ “ອວເສລາ ກຸບຸ້ຫືສູ”

(ອ. ບຸຮຸ່ງ) ໄທເຈີ້ມແລ້ວ ດາວຍແລ້ວ, ໄມປົກໂຄດແລ້ວ ໂດຍພັນເທິຍວ (ດ້ວຍອັນຄິດ) ວ່າ “(ອ. ເວ) ເປັນຜູ້ທີ່ແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້ ດີດແລ້ວ ວ່າ “ອ. ດວມໂກລາຫລໍ ໃຫຼຸ ວ່າ ‘(ອ. ທ່ານ ທ.) ຈົງໄທ້ ຈຶ່ງຂ້າວສາຍ, (ອ. ທ່ານ ທ.) ຈົງໄທ້ ຈຶ່ງແກງ, (ອ. ທ່ານ ທ.) ຈົງໄທ້ ຈຶ່ງກັບ’ ດັ່ງນີ້ ຍ່ອມມື ໃນເຮືອນ ນີ້ ໃນວັນ ທ. ເທົລ່າອື່ນ, ໃນວັນນີ້ (ອ. ຊນ ທ.) ທັ້ງປົງ ຜູ້ມືສື່ຍອງອອກແລ້ວ ນອນແລ້ວ, (ອ. ຊນ ທ.) ຍັງອາຫາຮ ໄທເຈີ້ມແລ້ວ ເພື່ອເວ ຜູ້ເດີຍວັນທີ່ເທິຍວ, (ອ. ເທົ) ນັ້ນ ອະໄຣທນອແລ” ດັ່ງນີ້ ດາວຍແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ຊນ ທ.) ຜູ້ເໜືອລັງ ປົກໂຄດແລ້ວທີ່ວົງ” ດັ່ງນີ້

“ນ ກຸບຸ້ຫືສູ ຕາຕາຕິ”

(ອ. ຊນ ທ. ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ດູກອ່ອນພ່ອ (ອ. ຊນ ທ.) ໄມປົກໂຄດແລ້ວ” ດັ່ງນີ້

“ກື ກາຮນາຕິ”

(ອ. ບຸຮຸ່ງ) ໄທເຈີ້ມທີ່ການຮັບຈຳນັ້ນ ດາມແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ຊນ ທ. ໄມປົກໂຄດແລ້ວ) ເພຣະເຫດວູໂໄຣ” ດັ່ງນີ້

“ອົມສົມ ເຄເທ ອຸປະສົດທິວເສສ ສາຍມາລີ ປຈນຸຕິ, ສຸພເ ອຸປະສົດທິກ ໂທິ, ອຸ່ນໂສ ຕາປາຍໂນປີ ທາຮເກ ມູ່ ວິກຸຂາເລຕູວາ ຈຕຸມຮູ່ ມູ່ ປກຸປາເປຕູວາ ມາຫເລຸງຈີ ອຸປະສົດທິກ ກາຮສີ, ດນຮເຕລປປິປີປີ ທາລຸນຸຕ, ຂຸທຸກມກລຸລກ

ທາງກາ ສຢນຄຕາ ທ່ວງທີ່ສາການ ສໜມາຍນຸຕີ; ຕຸຍໍທຳ ປນ ອຸປະສົກທີ່ສກວໍ ກເຄຕຸ່ ສຕີ ນ ກຣິມທາ; ຕສມາ ຕເວາ ກັດຕຸ່ ປກກົກໍ, ຖະຈຸລືສຸ ພນຸຕີ ທ

(ອ. ຊນ ທ. ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ຊນ ທ.) ໃນເວືອນ ນີ້ ຍ່ອມໄມ່ເຫຸ່ງ ຜຶ່ງອາຫາກຮັບບຸຄຄລົມກິນໃນວາລາເຢັ້ນ ໃນວັນເປັນທີ່ຮັກໝາຊື່ງ ອຸປະສົກ ທ., (ອ. ຊນ ທ.) ທັ້ງປວງ ເປັນຜູ້ຮັກໝາຊື່ງອຸປະສົກ ຍ່ອມເປັນ, ອ. ມາທາເຄຣະຈູ້ ຍັ້ງເດັກ ທ. ແມ່ນີ້ດີມ່ຈຶ່ງນຳນມໂດຍປັດ ໂດຍ ກຳໜັດອັນມີເນື່ອທີ່ສຸດ ໄທີ່ບັນແລ້ວ ຜຶ່ງປາກ (ຍັງບຸຄຄລ) ໄທີ່ເລີ່ມເຂົ້າແລ້ວ ຜຶ່ງວັດຖຸອັນອ່ອຍລື່ອຍ່າງ ໃນປາກ (ຍັງບຸຄຄລ) ໄທີ່ກະທຳ ແລ້ວ (ື່ງເດັກ ທ. ເທົ່ານັ້ນ) ໄທີ່ເປັນຜູ້ຮັກໝາຊື່ງອຸປະສົກ, ຄວັນເມື່ອປະທິບັນບຸຄຄລຕາມແລ້ວດ້ວຍໜ້າມັນອັນເຈື້ອດ້ວຍຂອງທອມ ລຸກໂພລງອູ້ງ, ອ. ເດັກເລົກແລ້ວເດັກໃຫຍ່ ທ. ຜູ້ໄປແລ້ວລູ່ທີ່ເປັນທີ່ນອນ ຍ່ອມສາຍາ ຜຶ່ງອາກາສາມລົບສອງ, ກີ່ (ອ. ເຮາ ທ.) ໄນ ກະທຳ ແລ້ວ ຜຶ່ງສຕີ ເພື່ອອັນບອກ ຜຶ່ງຄວາມເປັນແທ່ງວັນເປັນທີ່ຮັກໝາຊື່ງອຸປະສົກ ແກ່ທ່ານ, ເພຣະເຫຼຸ້ນນັ້ນ ອ. ຂ້າວສາຍ (ອັນເຮາ ທ.) ມຸນແລ້ວ ເພື່ອທ່ານນັ້ນເທິຍວ, (ອ. ທ່ານ) ຈົບປັດໂກ (ື່ງຂ້າວສາຍ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ບ

“ສເຈ ອິຫານ ອຸປະສົກເກນ ກວິດີ່ ວຸ້ນຸຕີ, ອທິປີ ກວະຍຸຍ່ນີ້ ອາກ ທ

(ອ. ບຸຮູ່ຜູ້ກະທຳ ທີ່ກະທຳ ຮັບຈຳນັ້ນ) ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ຄ້າວ່າ ໃນກາລີ້ນ ອ. ອັນ (ອັນເຮາ) ເປັນຜູ້ຮັກໝາຊື່ງອຸປະສົກ ເປັນ ຍ່ອມຄວາ ໄຫວ້າ, ແມ່ວ້ອ. ເຮາ (ເປັນຜູ້ຮັກໝາຊື່ງອຸປະສົກ) ພຶ່ງເປັນ” ດັ່ງນີ້ ບ

“ອີໍທ ເສົງຈື້ ທ່ານາຕີຕີ ທ

(ອ. ຊນ ທ. ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ເຄຣະຈູ້ ຍ່ອມຮູ້ (ື່ງເວືອນ) ນີ້” ດັ່ງນີ້ ບ

“ເຕັກທີ ນຳ ປຸຈຸນຄາຕີ ທ

(ອ. ບຸຮູ່ຜູ້ກະທຳ ທີ່ກະທຳ ຮັບຈຳນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຄ້າຍ່າງນັ້ນ (ອ. ທ່ານ ທ.) ຈົບຄາມ (ື່ງເຄຣະຈູ້) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ບ

ເຕັກ ດນຕຸວາ ເສົງຈື້ ປຸຈຸນືສຸ ທ

(ອ. ຊນ ທ.) ເທົ່ານັ້ນ ໄປແລ້ວ ອາກແລ້ວ ຜຶ່ງເຄຣະຈູ້ ທ

ໂສ ເຄວາມ “ອິຫານ ອຸປະສົກ ມຸນ ວິກາເລເຕວາ ອຸປະສົກຕານ ອົງຈຸລ່າ ອຸປະຫຼຸງໂປສັກມຸນ ລວກສຕີຕີ ທ

(ອ. ເຄຣະຈູ້) ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ ອ່າຍ່າງນີ້ ວ່າ “(ອ. ບຸຮູ່ຜູ້ກະທຳ ທີ່ກະທຳ ຮັບຈຳນັ້ນ) ໄນປັດໂກແລ້ວ ໃນກາລີ້ນ ບ້ານແລ້ວ ຜຶ່ງປາກ ອົງຈຸລ່າ ພູ້ອັນຍຸ້ງ ຜຶ່ງອົງກົດ ແກ່ທ່ານ ທ. ຈັກໄດ້ ຜຶ່ງອຸປະສົກກຽມເຂົ້າໄປດ້ວຍທັງກິ່ງ” ດັ່ງນີ້ ບ

ອິຕໂຣ ຕໍ່ ສຕວາ ຕຕາ ອກາສີ ທ

(ອ. ບຸຮູ່ຜູ້ກະທຳ ທີ່ກະທຳ ຮັບຈຳ) ນອກນີ້ ພັກແລ້ວ (ື່ງຄຳ) ນັ້ນ ໄດ້ກະທຳ ແລ້ວ ເໜື້ອນຍ່າງນັ້ນ ບ

ຕສລ (P44) ສກລທິວລ ກມມຸນ ກຕວາ ຜາຕສສ ສວີເຮ ວາຕາ ກຸບປືສຸ ທ

ອ. ລມ ທ. ໃນລີ່ຣະ (ຂອງບຸຮູ່ຜູ້ກະທຳ ທີ່ກະທຳ ຮັບຈຳ) ນັ້ນ ຜູ້ທີ່ກະທຳ ເພຣະກະທຳ ຜຶ່ງກາງການ ຕລອດວັນທີລັ້ນ ກໍາເວີບແລ້ວ ບ

ໂສ ໂຢຕຸເຕັນ ອຸທ໌ ພະນິຕຸວາ ໂຢຕຸໂກງົມ ດເຫຕຸວາ ບຣິວຕຸຕິ ໆ

(ອ. ບຸຮູ້ຜູ້ກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ ຜູ້ກະແລ້ວ ຊື່ທົ່ວໄປ ດ້ວຍເຂົອກ ຈັບແລ້ວ ທີ່ປ່າຍແທ່ເຂົອກ ຍ່ອມເປັນໄປປອບ ໆ

ເສົ້າລື ຕໍ່ ປວຕຸຕື່ ສຸດຸວາ ອຸກກາທີ ຮາຮີມານາທີ ຈຕຸມຫຼົ່ວ່າ ດາຫາເປັດຕຸວາ ຕສ්ස ສන්ຕິກິ ອາຄນຫຼຸວາ “ກີ ຕາຕາຕີ ປຸຈຸນີ ໆ

ອ. ເສົ້າລື ພັກແລ້ວ ຊື່ເວົ້ອງອັນເປັນໄປທ່ວ່າ ນັ້ນ ມີຄົບເພີ້ງ ທ. ອັນ (ອັນບຸດຄລ) ທຮງໄວ້ອູ້ຍ່າ (ຍັງບຸດຄລ) ໄກສືອເຈົ້າແລ້ວ ຊື່ວັດຖຸ ອັນຮ່ວຍລື່ອຍ່າງ ມາແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ (ຂອງບຸຮູ້ຜູ້ກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ ວິໄລ) ດັ່ງນີ້ ພົມວິໄລ ວິໄລ ດັ່ງນີ້ ພົມວິໄລ ວິໄລ ດັ່ງນີ້

“ສາມີ ວາຕາ ເມ ກຸບປົມຕັດຕິ ໆ

(ອ. ບຸຮູ້ຜູ້ກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ ປົມວິໄລ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ ອ. ລມ ທ. ກຳເຮົບແລ້ວ ແກ່ຂ້າພເຈົ້າ” ດັ່ງນີ້

“ເຕັນທີ ອຸງຸລາຍ ອີທີ ແກສ່ຽ່ຳ ຂາທາທີຕິ ໆ

(ອ. ເສົ້າລື ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ດ້າວຍ່າງນັ້ນ (ອ. ເຈົ້າ) ລຸກ້າໝື້ນແລ້ວ ຈົງເຄີ່ຍວິກິນ ຊື່ຢາ ນີ້” ດັ່ງນີ້

“ຫຼຸມເຫັນ ຂາທິຕຸຕ ສາມີຕິ ໆ

(ອ. ບຸຮູ້ຜູ້ກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ ວິໄລ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ ແມ້ ອ. ທ່ານ ທ. ເຄີ່ຍວິກິນແລ້ວ (ຫົວ່ວ) ດັ່ງນີ້

“ອມທັກ ອົາສຸກ ນຕຸຕິ, ຕຸວ່າ ຂາທາທີຕິ ໆ

(ອ. ເສົ້າລື ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ດາວໂຫຼນ) ມີໃຫ້ຄວາມສໍາຮາມ ແທ່ງເຮົາ ທ. ຍ່ອມໄໝໄໝ, ອ. ເຈົ້າ ຈົງເຄີ່ຍວິກິນ” ດັ່ງນີ້

“ສາມີ ອຸປະສົກມຸມ ກໂຣນໂຕ ສກລຳ ກາຕຸ ນາສັກີ້, ອຸປະຫຼຸມໂປສັກມຸມປີ ເມ ວິກລຳ ມາ ອໂທລີຕີ ນ ອີຈຸນີ ໆ

(ອ. ບຸຮູ້ຜູ້ກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ ປົມວິໄລ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ (ອ. ເຈົ້າ) ເມື່ອກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ ຖ້າຈະແລ້ວ ເພື່ອ ອັນກະທຳ (ຊື່ອຸປະສົກມຸມ) ທັກລື້ນ, ແມ້ ອ. ອຸປະສົກມຸມເຂົ້າໄປດ້ວຍທັກກິ່ງ ຂອງຂ້າພເຈົ້າ ເປັນກຽມບົກພ່ອງ ອຍ່າໄດ້ເປັນ ແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ໄປປະກາດແລ້ວ

“ມາ ເວັ່ນ ກຣີ ຕາຕາຕີ ວຸຈຸມາໂນປີ ອົບຈຸນີຕຸວາ, ອຸດຸເຄ ອຸງຸຈຸທະເຕ, ມີລາຕມາລາ ວິຍ ກາລຳ ກຕຸວາ ຕສົມີ ນິໂຄຮຸກ ເທິ ເຫວາດ ທຸດຸວາ ນິພຸດຕຸຕິ ໆ

(ອ. ບຸຮູ້ຜູ້ກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ) ແມ້ຜູ້ (ອັນເສົ້າລື) ກລ່າວອູ້ຍ່າ ວ່າ “ແນ່່ພ່ອ (ອ. ເຈົ້າ) ອຍ່າກະທຳແລ້ວ ອຍ່ານີ້” ດັ່ງນີ້ ໄປປະກາດແລ້ວ, ຄວັນເມື່ອວຸດຸ ຕັ້ງຂຶ້ນອູ້ຍ່າ, ກະທຳແລ້ວ ຊື່ກາລະ ຮາວກະ ອ. ຮະເບີຍບັນທຶກທີ່ຍ່າແກ້ໄລ້ ເປັນເທວດາ ເປັນ ບັງເກີດ ແລ້ວ ທີ່ຕັ້ນໄກ ນັ້ນ ພົມວິໄລ

ຕສຸມາ ອົມມຕຸຕິ ກເຕຸວາ “ໂສ ເສົ້າລື ພຸຖ່ມາມໂກ ອມມມາມໂກ ສຸມມາມໂກ, ຕ ນິສຸລາຍ ກຕສຸສ ອຸປະຫຼຸມໂປສັກມຸມສຸ ນິສຸລະເທິນ ສາ ສມປຸດຕິ ມຍາ ລຖາຕິ ອາຫ ໆ

ເພຣະເຫດນັ້ນ (ອ. ເຫວາດຸພ້ພະຮາຈາ) ຄວັນກລ່າວແລ້ວ ຊື່ເນື້ອຄວາມ ນີ້ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ອ. ເສົ້າລື ນັ້ນ ເປັນຜູ້ນັ້ນປົກສື່ງ ພຣະພຸທະເຈົ້າວ່າເປັນຂອງຂອງເຮົາ ເປັນຜູ້ນັ້ນປົກສື່ງພຣະຫຣມວ່າເປັນຂອງຂອງເຮົາ ເປັນຜູ້ນັ້ນປົກສື່ງພຣະສົງຫຼົງວ່າເປັນຂອງຂອງເຮົາ

(ย่อลงเป็น), อ. สมบัติ นั่น อันข้าพเจ้า ได้แล้ว ด้วยวิบากเป็นเครื่องให้ลอก แห่งอุปสรรคธรรมเข้าไปด้วยทั้งก็ง อัน (ยัง
ข้าพเจ้า) กระทำแล้ว เพราภากัย (ชื่อเศรษฐี) นั่นนั่นเที่ยว” ดังนี้ ๆ